Seminarul Teologic Greco-Catolic

«SFINȚII VASILE, GRIGORE ŞI IOAN»
O r a d e a

ITINERAR DE FORMARE PENTRU ANUL II

-antologie de texte-

ANUL UNIVERSITAR
2016-2017

Pe copertă: Caravaggio, *Chemarea sf. Matei,* (1599-1600), capela Contarelli, biserica Sf.Louis al francezilor, Roma.

Textele biblice au fost preluate din:
Biblia, Ed Sapientia, Iaşi 2013

Seminarul Teologic Greco-Catolic
«Sfinții Vasile, Grigore şi Ioan»
Oradea, 2016.

Broşură îngrijită de
pr. Cristian Sabău.

Cuvânt înainte

Calea pe care ați pornit, dragii mei, este una a descoperirii lui Dumnezeu şi a descoperirii de voi înşivă. Dincolo de a-şi propune să vă furnizeze informații strict teoretice, formarea de care aveți parte în Seminar este menită să vă ajute să vă consolidați spiritul, să întăriți ceea ce aveți mai bun în voi şi să îi dați o direcție. Adevăratul creştin este acela care încearcă să fructifice, să înmulțească şi să investească darurile pe care le-a primit (cfr. Mt 25,14-30; Lc 19:12-27), contrar celui care şi le îngroapă sau, mai rău, le foloseşte doar pentru sine.

Prin ceea la ce vă cheamă Biserica în acest an, sunteți invitați la un astfel de act de dăruire. Itinerarul de formare vă va purta să aprofundați şi să înțelegeți rațiunile pe baza cărora Papa Paul al VI-lea a prevăzut pentru anul II „Cererea de admitere între candidații la diaconat şi preoție". Este vorba despre un act în care, punând în scris istoria vocației voastre, după o muncă atentă de discernământ cu formatorii voştri, vi se va da posibilitatea de a face parte dintre aceia pe care Biserica mizează la modul cel mai serios pentru ca să devină, într-un mâine,

slujitorii ei fideli. Din treptele spirituale pe care le puteți primi în Seminar, aceasta are probabil cea mai puțină „vizibilitate" (întrucât nu vă îmbracă cu o haină exterioară nouă şi nu vă dă posibilitatea de-a apărea înaintea celorlalți într-un anumit fel). Înainte de toate, „Cererea" porneşte ca o legătură profundă dintre voi şi Dumnezeu, care cunoaşte orice lucru (Psalmul 138); mai apoi, autenticitatea acestei legături este verificată prin dialogul şi discernământul cu formatorii iar, în cele din urmă, prin prezența Episcopului, este declarată public în toată Biserica.

Vă doresc să aveți parte de un an universitar în care să puteți creşte în statura omului interior, de un an în care să vă dați seama – încă şi mai mult - de darurile pe care le purtați şi în care să decideți, cu maturitate, responsabilitate şi generozitate să le închinați Bisericii, care are atât de multă nevoie...!

PS Virgil Bercea,
Episcop de Oradea

CALENDARUL ITINERARULUI DE FORMARE AL ANULUI II

- **Întâlnirea 1 -** *11 oct* Întâlnire de prezentare a itinerarului. Reamintirea mandatului purtării reverendei şi a misiunii /obligațiilor ce derivă din acesta.
- **Întâlnirea 2 -** *18 oct* **„Cererea de admitere" în documentele magisteriale** (Papa Paul VI –„Ad Pascendum")
- **Întâlnirea 3 -** *25 oct* Formarea sacerdotală în fața provocărilor sfârşitului celui de-al doilea mileniu. Preotul în timpul său. Evanghelia astăzi: speranțe şi obstacole. Tinerii în fața vocației şi a formării sacerdotale. Discernământul evanghelic (nr. 1-10)
- **Întâlnirea 4 -** *1 nov* Dinamici psihologice de auto-cunoaştere personală 1 (împreună cu anul I)
- **Întâlnirea 5 -** *8 nov* Natura şi misiunea preoției ministeriale. Privire asupra preotului. În Biserica mister, comuniune şi misiune (nr. 11-12)
- **Întâlnirea 6 -** *15 nov* Natura şi misiunea preoției... Relația fundamentală cu Cristos, cap şi păstor. În slujirea Bisericii şi a lumii (nr. 13-18)
- **Întâlnirea 7 -** *22 nov* Viața spirituală preotului. O chemare „specifică" la sfințenie. Configurarea cu Isus Cristos, cap şi păstor, şi iubirea pastorală (nr. 19-23)
- **Întâlnirea 8 -** *29 nov* - Dinamici psihologice de auto-cunoaştere personală 2 (împreună cu anul I)

17 dec-8 ian vacanța de Crăciun
9-22 ian cursuri

- **Întâlnirea 9 -** *10 ian* Viața spirituală preotului. Viața spirituală în exercitarea ministerului. Existența sacerdotală şi radicalismul evanghelic (nr. 24-30)

23 ian-12 febr sesiune
30 ian: Liturghia de hram a Seminarului,
cu îmbrăcarea reverendelor pentru seminariştii din anul I.
13-19 febr vacanță
20-26 febr restanțe

- **Întâlnirea 10 –** *28 febr* Viața spirituală preotului. Apartenența şi devotamentul față de Biserica locală. „Reînnoieşte în ei revărsarea Duhului tău dătător de sfințenie" (nr. 31-33)
- **Întâlnirea 11 -** *7 mar* Chemarea la preoție, in pastorația Bisericii. A căuta, a urma, a rămâne. Biserica şi darul chemării (nr. 34-35) Chemarea la preoție, in pastorația Bisericii. Dialogul vocațional: inițiativa lui Dumnezeu şi răspunsul omului. Conținutul şi mijloacele pastorației vocaționale. Toți suntem responsabili de vocațiile la preoție (nr. 36-41)
- **Întâlnirea 12 -** *14 mar* Formarea candidaților la preoție. Trăirea urmării lui Cristos, asemenea apostolilor. Dimensiunile formării sacerdotale. Formarea umană, fundament al întregii formări sacerdotale (nr. 42-44)
- **Întâlnirea 13 -** *21 mar* Dimensiunile formării sacerdotale. Formarea spirituală: în comuniune cu Dumnezeu şi în căutarea lui Cristos. Formarea intelectuală: înțelegerea credinței. Formarea

pastorală: împărtăşire din dragostea lui Isus Cristos, păstorul cel bun (nr. 45-59)

- **Întâlnirea 14 -** *28 mar* Locurile formării sacerdotale. Comunitatea de formare din seminarul mare. Seminarul mic şi celelalte forme de asistență vocațională (nr. 60-64)
- **Întâlnirea 15 -** *4 apr* Protagoniştii formării sacerdotale. Biserica şi episcopul. Comunitatea educativă din seminar. Profesorii de teologie. Comunitățile de origine, asociațiile şi mişcările de tineri. Candidatul însuşi (nr. 65-69)

9-15 apr Săptămâna Mare
16 apr –Sf.Paşti
17-23 apr vacanța de Paşti

- **Întâlnirea 16 -** *25 apr* **Dinamici psihologice pentru viața de comunitate**
- **Întâlnirea 17 -** *2 mai* Formarea permanentă a preoților. Rațiunile teologice ale formării permanente. Diferitele dimensiuni ale formării permanente. Semnificația profundă a formării permanente. La orice vârsta şi în orice condiție de viață (nr. 70-77)
- **Întâlnirea 18 -** *9 mai* Formarea permanentă a preoților. Responsabilii formării permanente. Momentele, formele şi mijloacele formării permanente (nr. 78-82)
- **Întâlnirea 19 -** *16 mai* **Întâlnire despre depunerea cererii**. Sensul existențial al momentului, semnificația teologică a rugăciunii ce va fi rostită de către Episcop. Despre scrierea cererilor, etc.

Sărbătoarea Înălțării Domnului la cer, joi 25 mai 2017
cererea de admitere între candidații la diaconat şi preoție,

12 iun- 2 iul sesiune

Întâlnirea 1 - *11 oct*

Prezentarea itinerarului acestui an.

Reamintirea mandatului purtării reverendei şi a misiunii/obligațiilor ce derivă din acesta.

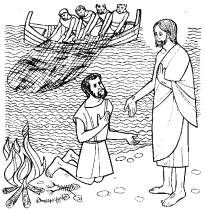

Cuvânt cheie: „**Doamne, tu știi toate, tu știi că te iubesc**" (In 21,17)
Ținta: formarea în vederea **luării unei decizii** în favoarea preoției eparhiale. Aprofundarea definiției, aspectelor şi implicațiilor preoției. Însuşirea categoriei centrale de „Dragoste pastorală".
Moment culminant: **cererea de admitere între candidații la diaconat şi preoție**, *Sărbătoarea Înălțării Domnului la cer,* joi 25 mai 2017.

OBIECTIVE ŞI PROPUNERI FORMATIVE

Pentru un seminarist, anul II îşi propune să surprindă în mod special aspecte ale evoluției spirituale şi de maturizare a vocației.

Anul I a fost perioada acomodării cu Seminarul precum şi poarta de intrare în anumite dinamici de conştientizare a propriei chemări. În **Anul II**, lucrurile vor fi duse mai în profunzime: fiecare seminarist va fi responsabilizat şi pus în fața alegerii existențiale: *doreşte el cu adevărat să devină preot sau nu*? ...Anul

trecut am conştientizat în mine semnele unei vocații: vreau **acum** să-l urmez cu adevărat pe Cristos prin a deveni preot eparhial?

Itinerarul formativ este orientat spre:

- aprofundarea semnificației (teologice, spirituale, umane, pastorale) pe care Biserica o dă preoției
- verificarea atentă a fundammentului propriei vocații
- asumarea cu libertate şi conştiință a perspectivei preoției ca tendențial definitivă.

Punctul culminant al anului I a fost îmbrăcarea şi binecuvântarea reverendei, un pas cu o mare vizibilitate exerioară. Anul II ne va propune un pas mai puțin apariscent în afară, însă de o mare importanță lăuntrică...

Prioritățile acestui an:

1. **experiența profundă de credință**, motivată şi personalizată: pentru Biserică, înainte de a avea de a face cu preoți, -condiția *sine qua non*- este consolideze oameni de credință, profund spirituali şi profund umani, sinceri, umili şi autentici în drumul vieții lor.
2. **verbalizarea propriei istorii vocaționale** –darul vocației nu este doar pentru sine, ci este un bun care trebuie să îmbogățească întreaga Biserică. (Dacă profeții şi apostolii ar fi rămas la un nivel intimist şi secret, astăzi nu am fi avut nici Sf.Scriptură şi nici credința creştină, care s-a răspândit datorită faptului că ucenicii *au dat mărturie* despre experiența lor cu Isus).

În acest an va fi fundamentală *reflecția* asupra propriei vocații, *discernământul* împreună cu formatorii pentru a verifica şi a cerne ceea ce vine de la Spiritul Sfânt (pot să existe şi elemente 'impure', care să nu provină de la Dzeu) şi deprinderea *verbalizării* (=mărturisirii) propriei vocații (poate fi esențial să dăm mărturie altora; uneori, ceilalți pot să îşi descopere vocația la auzul unei astfel de mărturii).

3. **discernământul** făcut cu rectorul şi directorul spiritual, menit să verifice semnele chemării la preoția eparhială, intențiile şi motivațiile care o sprijină şi idoneitatea care susțin
4. creşterea şi maturizarea **relațiilor fraterne**, cultivând virtuțile care au mare relevanță pentru propria vocație (deosebirea spiritelor, castitatea, tăria sufletească).

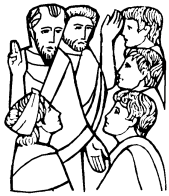

5. prezența (mai) responsabilă în comunitate: **disponibilitatea** pentru îndeplinirea anumitor servicii, depăşirea eventualelor obstacole în relații, implicarea în comunicarea propriei credințe. Un seminarist este om al Domnului şi om al comunității.
6. Aplicare sârguincioasă şi matură în **studiu** (însuşirea ştiințelor sacre) şi în **experiențele pastorale** (deprinderea unor abilități pastorale de a creşte poporul lui Dumnezeu).

În cadrul întâlnirilor săptămânale de formare, se va încerca aprofundarea principalelor caracteristici ale vieții de preot din

laturile spiritual şi practic, încurajând verificarea acestui ideal cu caracteristicile şi înclinaţiile personale ale fiercăruia. Seminaristul trebuie condus spre o conştientizare mai deplină a vocaţiei personale şi spre decizia de închinare a propriei vieţi în slujba lui Cristos. La modul concret, se va parcurge în etape textul exortaţiei apostolice *Pastores dabo vobis* a Papei Ioan Paul al II-lea, în care Suveranul Pontif a dezbătut pe larg concepţia Bisericii asupra preoţiei, imperativele formării în vederea acesteia, precum şi soluţionarea diferitelor problematici care ţin de aceasta. Probabil că, pus faţă în faţă cu situaţia efectivă a Bisericii noastre, acest text poate să pară înalt şi idealist. Totuşi, nu trebuie să uităm două consideraţii :

- Înainte de a-i cere Bisericii să ne consacre ca preoţi, trebuie **să învăţăm**, să aprofundăm şi să înţelegem cu adevărat **ceea ce EA învaţă**, aprofundează, cere şi înţelege **prin preoţie**. Ideea este nu de a constrânge preoţia să intre în propriile noastre scheme, ci de a intra cu viaţa noastră, cu caracteristicile şi aptitudinile personale în preoţia largă şi măreaţă pe care a lăsat-o Cristos şi pe care o cultivă Biserica.
- Dacă uneori realitatea clerului lasă de dorit, trebuie să ne reamintim că ne **păstrăm comoara în vase de lut** (2Cor 4,7), dar aceasta rămâne, oricum, o comoară. În împrejurările cele mai potrivnice, cele mai umile sau potrivnice, preoţia lui Cristos îşi are o demnitate şi o măreţie de care trebuie să fim permanent conştienţi.

Formarea acestui an mizează ajutarea aprofundării şi integrării acestor aspecte !

Materiale bibliografice pentru itinerarul anului II:

- Broşura de față
- Ioan Paul al II-lea, *Pastores dabo vobis*

Punctul culminant al anului: **cererea adresată Episcopului de-a fi admis între candidații la diaconat şi preoție**.

Chiar dacă această „Cerere" a fost introdusă de abia în 1972 de către Papa Paul al VI-lea, ideea pe care se bazează este foarte veche în Biserică. În antichitate, atunci când botezul se administra îndeosebi adulților, sacramentul era precedat de o perioadă de pregătire axată pe cateheze şi pe diferite rituri, numită CATEHUMENAT. Pentru a fi admişi între candidații la botezul creştin, adică între catehumeni, doritorii trebuiau să îşi exprime cererea şi erau examinați cu seriozitate. Multe dintre caracteristicile discernământului antic, au fost propuse de către Papa Paul al VI-lea în vederea realizării unei selecții a candidaților la preoție pentru ca, la fel ca atunci, să se realizeze o clasă (un „ord") a celor care se angajează să se pregătească în vederea primirii marelui sacrament.

O trecere în revistă a practicii catehumenatului din antichitate ne va ajuta să înțelegem mai bine (în oglindă) semnificația acestui pas al anului II:

(Din Eugen Jurcă, *Cateheza baptismală în antichitatea creştină*, Ed. Galaxia Gutenberg, Târgu Lăpuş 2009, pp. 222-224).

Cateheza „îndepărtată".
Admiterea la catehumenat - prima cercetare –

Este remarcabilă *seriozitatea* cu care comunitatea creştină se asigura de efectiva *convertire* a celor care solicitau botezul. Un prim „examen de admitere" la catehumenat permitea, încă din capul locului, o *selecție a candidaților.* Potrivit *Tradiției Apostolice* a lui Ipolit (cap. 15) şi Constituțiilor *Apostolice* (vol. III, cartea VIII, 32, 1-17), adulții care doreau să devină creştini erau supuşi, de către *persoane responsabile ale comunității*, aşa numiții „doctori" (maeştri, cateheți) ai comunității, la o *primă verificare* a *sincerității* şi a *consistenței aspirației* lor, într-un „interviu" ce cuprindea *trei* tipuri de întrebări: a) primul privea *motivele convertirii* pentru verificarea sincerității; nu erau suficiente răspunsurile candidaților, se cerea o confirmare din partea celor care i-au evanghelizat şi însoțit pe acel dificil drum care i-a purtat spre opțiunea radicală a convertirii *(naşii* sau garanții credinței viitorului creştin); b) a doua serie de întrebări privea *starea de viață* a candidaților, adică *situația familială* (căsătorit sau nu) şi cea *socială* (sclav sau liber); c) a treia privea *meseriile, ocupațiile* (pentru că nu toate

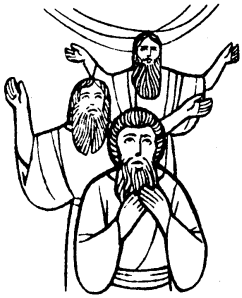

erau - şi nici acum nu sunt! - compatibile cu credința creştină)[1].

Inspirată din tradiția ebraică[2] şi din practicile inițiatice ale unor religii de mistere, admiterea la catehumenat era înconjurată de precauții şi garanții. Cel care dorea să devină creştin, trebuia să-şi manifeste intenția fie episcopului, fie unuia din reprezentanții săi şi să-şi dea numele. Cum un asemenea demers putea fi inspirat de o simplă curiozitate sau din motive interesate, ba chiar suspecte, se impunea o *verificare atentă a motivației candidatului.* În cazul unor inadvertențe temporare, se impunea un angajament serios din partea acestuia de a se detaşa de obiceiurile vieții păgâne şi de a se conforma prescripțiilor vieții creştine[3].

În alte cazuri, aspirantul putea fi refuzat, ca de exemplu în cazul simplilor curioşi, ce erau capabili să divulge

---

[1] Giuseppe Cavallotto, *Catecumenato antico,* Ed. Dehoniane, Bologna 1996, *p. 135.*

[2] Spre exemplificare vom prezenta *practica admiterii* în *comunitatea eseniană:* „Pentru cel ce aspiră să intre în sectă, accesul nu este imediat, ci, *vreme de un an,* rămas în afara ordinului, solicitantul duce o viață asemănătoare cu a membrilor sectei şi primeşte o toporişcă, un şorț şi un veşmânt alb. Dacă în acest răstimp a trecut cu bine proba stăpânirii de sine, el se apropie cu un pas de felul de viață al esenienilor şi ia parte la sfințirea apei purificatoare, fără să fie totuşi acceptat încă la adunările comunității. După ce a făcut *dovada statorniciei* sale, *vreme de alți doi ani*, caracterul pe care îl are este pus la încercare şi, dacă se arată cu adevărat demn, abia atunci el este primit în comunitate...". Flavius Josephus, *Istoria războiului iudeilor împotriva romanilor*, trad. Gheneli Wolf şi Ion Acsan, Ed. Hasefer, Bucureşti, 2002, p. 160-161.

[3] A. Vacant, E. Mangenot, E. Amann, *op. cit.*, col. 1971.

misterele de credință sau să denunțe pe creştini. Să nu uităm că ne aflăm în plină perioadă a persecuțiilor, când riscul de a se „infiltra" în adunările creştine anumite persoane dubioase putea costa viața unor oameni. De asemenea, erau refuzați cei care ocupau funcții sau practicau meserii incompatibile cu viața de creştin, ce ridicau probleme de *credință* (ex. practici şi profesiuni idolatre) şi de *morală* (ex. case de toleranță, lupte de gladiatori, jocuri de noroc ş.a.m.d.)[4].

De-acum avem atestată şi *„instituția" naşilor.* Când se prezintă la „doctori", potrivit *Tradiției Apostolice*, noii veniți nu se înfățişează singuri, ci însoțiți de „cei care-i poartă", adică de cei ce aduc garanțiile morale necesare pentru ca persoana să fie acceptată pe baza „mărturiei" lor suplimentare la chestionarea celui în cauză. „Funcțiunea naşilor subliniază puternic dimensiunea eclezială şi comunitară a drumului viitorului catehumen: prin intermediul naşilor, comunitatea creştină se prezintă de la sine candidaților; prin intermediul „doctorilor", ea verifică dacă este în interesul întregului corp să admită pe cei ce se prezintă"[5].

Care sunt **punctele paralele** dintre practica antică a admiterii la catehumenat şi practica actuală de admitere între candidații la diaconat şi preoție? Aceste puncte ne furnizează şi câteva **CRITERII DE DISCERNĂMÂNT**:

[4] Pentru amănunte vezi textele menționate mai sus.

[5] J. Danielou, R. du Charlat, *La catechesi nei primi secoli,* Elle Di Ci, Torino-Leumann 1982, p. 37.

- Evaluarea **seriozității convertirii**: față de Domnul, suntem toată viața pe drum, fiind invitați constant la convertire. Un candidat la preoție trebuie să aibă o **viață spirituală** *reală*, pentru ca mai apoi să poată fi călăuză şi altora, trebuie să facă anumiți paşi interiori.
- Nu orice persoană care aspiră la preoție are şi calitățile necesare (=**idoneitate**) pentru a o primi. Discernământul lucrează mult asupra idoneității.
- Este recomandabil ca persoane **proaspăt convertite** să nu fie admise prea în grabă la intrarea între candidații la diaconat şi preoție. Uneori, entuziasmul inițial al convertirii poate să semene cu imboldul specific vocației, dar să fie vorba doar despre o asemănare inconsistentă şi superficială. (vezi şi 1Tim 3,6).
- **Verificarea sincerității**: cererea candidatului vine din motive spirituale şi religioase trainice, sau ascunde alt fel de interese ce țin mai puțin de credință? Amintim că niciun om nu are motivații pure 100%. Munca de discernământ cu rectorul, formatorul şi părintele spiritual trebuie să purifice năzuințele inimii şi să le canalizeze. Pot să existe motivații impure de tip: 1) ***conştient*** (atunci când candidatul se prezintă mânat de dorințe pe care le cunoaşte, dar despre care preferă să nu vorbească, ex: de înavuțire, de a avea un loc asigurat în societate, şamd) sau 2) ***inconştient*** (atunci când candidatul nu-şi dă seama că aspiră la preoție mânat fiind în mod instinctiv de motivații ne-vocaționale).

- **Situația familială**: Inevitabil, familia din care provin candidații joacă un rol important în mentalitățile, în

felul de a fi, de a acționa, de a gândi al aspirantullui la preoție. Legat de familie, sunt importante mai multe aspecte: 1) care a fost **atitudinea propriei familii** în dorința de a-şi urma vocația? (favorabilă, ostilă, etc); 2) Care se prevede a fi atitudinea familiei în potențiala viață de preot? 3) Oare ceea ce candidatul numeşte vocație nu este rodul **constrângerilor** venite din partea familiei? Oare nu este o formă de **fugă** față de aceasta? 4) Care sunt **planurile/dorințele efective** ale candidatului în legătură cu viața de familie? (seriozitatea chemării impune includerea perspectivei atât a ***căsătoriei***, cât şi a ***celibatului***). 5) Candidatul a mai fost cumva **căsătorit deja** şi s-a despărțit?

- **Ocupațiile**: ce meserii a exercitat candidatul? Dacă este încă foarte tânăr, care îi sunt aptitudinile? De ce anume s-ar fi ocupat dacă nu ar fi venit la Seminar?

- Precum în antichitate, motivațiile trebuie cernute. Atunci când se găsesc **motivații impure**, se va tinde a se corecta. „Cererea de admitere" nu este atât un moment comun, al clasei, cât mai ales un **pas personal**, intim şi profund. Eventuale motivații impure grave (/incompatibile) vor cere de la sine ori amânarea depunerii cererii ori re-orientarea vocațională.

- În antichitate, se punea mare preț pe **alți creştini** („naşii"), persoane care prezentau Bisericii candidatul şi aduceau garanțiile morale necesare primirii sale. Tot astfel, este importantă prezentarea pe care preoții parohi ori alte persoane din afară

(demne de crezare) o fac asupra seriozității candidatului înainte şi în afara vieții în Seminar.

- Cererea se prezintă **episcopului**, dar candidatul este evaluat, instruit, pregătit de către **delegații episcopului** (rector, formatori, spiritual).

Rânduiala admiterii între candidații la diaconat şi preoție, care încheie primii doi ani de formare, manifestă în mod public orientarea vocațională a acelora care aspiră la diaconat şi preoție, exprimă acceptarea ofrandei lor către Biserica particulară, solicită noilor candidați să se implice cu un reînnoit angajament în a-şi duce la bun sfârşit procesul de formare.

La modul concret, „Cererea de admitere" va consta într-o ***cerere scrisă de mână*** de către fiecare dintre seminarişti în care, sub forma unei scrisori, vor declara Episcopului:

- prezentare personală, a familiei şi a ambientului de origine
- relatarea experienței propriei "întâlniri" cu Dumnezeu şi a dorinței (verificată în seminar cu educatorii) de-a da curs acestei vocații.
- cererea oficială de-a fi admis printre candidații la diaconat şi la preoție.

Episcopul va "accepta" cererea într-o Liturghie solemnă, celebrată special pentru această intenție. Se va încerca o sensibilizare a întregii comunități, pentru a fi alături de colegi într-un astfel de moment decisiv.

În această broşură, la sfârşitul spațiului alocat pentru fiecare întâlnire, veți găsi o pagină albă pentru **notițe personale.** La întâlnirile de formare, este recomandabil ca fiecare să îşi aducă **ceva de scris**, pentru ca să poată sublinia şi nota lucruri care i se par relevante.

Întâlnirile vor fi moderate de către un formator. Se vor desfăşura alternând lectură din texte şi explicații asupra temelor atinse în acestea. La începerea fiecărei întâlniri va fi desemnat un seminarist care, la încheiere, va face o **sinteză** a celor discutate. Acelaşi seminarist, la începutul întâlnirii din săptămâna ce urmează, va prezenta din nou sinteza, pentru reîmprospătarea tematicilor deja discutate.

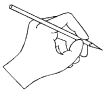

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 2 - *18 oct*

„Cererea de admitere"
în documentele magisteriale

Papa Paul al VI-lea
AD PASCENDUM
Motu proprio

Cu privire la „Cererea de admitere între candidații la diaconat şi preoție"

Explicații

Pentru a paşte poporul lui Dumnezeu şi a-i favoriza creşterea, Cristos Domnul a instituit în biserică diferite tipuri de slujiri,

rânduite spre binele întregului său trup. (...)

-Treptele şi slujirile prezente în viața Bisericii sunt văzute a fi instituite de Cristos însuşi, cu scopul de a păstori poporul lui Dzeu. Acest țel nu trebuie uitat niciodată: orice vocație reprezintă un răspuns la o chemare, iar chemarea nu este *pentru sine*, în beneficiul propriu, ci pentru binele întregii Biserici a lui Dzeu.

-este amintită teologia sf. Pavel care vede în Biserica lui Cristos – trupul său unic. Fiecare este un mădular şi –în această calitate- îşi are o menire, fără a intra în competiție cu alte mădulare.

Prin urmare,

după ce am cumpănit fiecare aspect al acestei chestiuni

şi după ce am solicitat părerea experţilor,

după ce am consultat conferinţele episcopale şi am ţinut cont de convingerile exprimate de către acestea,

ascultând părerea venerabililor noştri fraţi care sunt membri în sfintele congregaţii componente,

în numele autorităţii noastre apostolice stabilim următoarele norme […] şi le promulgăm prin această scrisoare.

Alegerea Papei de a insera un astfel de moment în pregătirea viitorilor preoți se bazează pe:

-un discernământ atent;

-consultarea şi obținerea părerii unora care în Biserică se ocupă de creşterea vocațiilor;

-consultarea diferitelor conferințe episcopale;

-consultarea episcopilor din diferitele dicastere din Vatican;

-cu întreaga autoritate de succesor pe scaunul Sf. Petru;

a. Va fi introdus un rit pentru admiterea între candidații la diaconat şi preoție. Pentru ca respectiva admitere să fie făcută după norme, se solicită libera cerere a candidatului, scrisă de mână şi semnată,

-ritul reprezintă o noutate, în sensul că nu exista înainte de 1972 în itinerarul de pregătire pentru preoție

-prima condiție a „Cererii" este ca aceasta să fie făcută în mod liber

-scrisoarea trebuie să fie scrisă de mână şi întărită cu propria iscălitură

cât şi acceptarea scrisă din partea superiorului bisericesc competent, prin care se înfăptuieşte alegerea din partea bisericii.

-pentru ca „Cererea" să fie completă, aceasta trebuie acceptată de către superior

Nu sunt ținuți să treacă prin acest rit candidații cu profesiune depusă în cadrul ordinelor călugăreşti, care se pregătesc pentru preoție.

-obligația nu se extinde la aspiranții la viața călugărească, ce nu au în preoție carisma supremă a vieții lor. Călugării au o anumită carismă şi, aceia dintre ei care sunt hirotoniți preoți, primesc sacramentul în beneficiul comunității, continuând să poarte carisma specifică ordinului/congregației

b. Superiorul competent pentru această acceptare este ordinarius-ul (episcopul sau, în institutele clericale pentru viața perfectă, superiorul major).	-Precizări asupra superiorului care acceptă;
Pot să fie acceptați aceia care:	-Precizări asupra candidaților:
demonstrează **semne ale vocației** şi,	-vocația nu reprezintă doar o trăire interioară a unor sentimente private. O vocație adevărată se manifestă prin semne concrete, care sunt vizibile.
având **conduită bună** şi	-unul dintre „semnele" elementare care permit discernământul unei vocații este purtarea dreaptă, corectă, bună.
fiind **imuni de defecte psihice şi fizice**,	-Departe de a face discriminare, Suveranul Pontif precizează faptul că există deficiențe fizice şi mai ales psihice care pot să împiedice viitoarea exercitare a slujirii.
intenționează să îşi **dedice viața**	-Papa pune din nou accentul pe libertatea personală, în virtutea căreia un candidat „intenționează să...."

în serviciul bisericii

spre **mărirea lui Dumnezeu**

şi

pentru **binele sufletelor**.

-direcția este una a slujirii (*diakoniei)*; de aceasta, este departe de spiritul preoției orice dorință de *a fi slujit...*
-fiind inițiativa lui Dzeu care cheamă, împlinirea oricărei vocații reprezintă un act de preamărire a lui Dzeu
-întrucât este vorba despre preoția lui Cristos, aceasta are o dublă direcție: *verticală* (mărirea lui Dzeu) şi *orizontală* (slujirea poporului lui Dzeu);

Este necesar ca aceia care aspiră la **diaconatul tranzitoriu**
să fi împlinit cel puțin **douăzeci de ani**
şi să fi început cursul **studiilor teologice**.

-„diaconat tranzitoriu"=aceia care nu îşi doresc diaconat permanent, ci preoție;
Condiția de viață a candidatului:
-să fi împlinit 20 de ani
-să fi început studiile de teologie (această ultimă condiție presupune două chestiuni: 1) prin începerea Teologiei, candidatul a făcut deja o alegere concretă –a dat un *semn*- în direcția dedicării propriei vieți. 2) Studiul teologiei poate da anumite instrumente conceptuale, pentru ca alegerea preoției să nu rămână rodul unei visări naive;

c. Ca şi consecință a acceptării,
candidatul este ținut să **poarte o grijă deosebită** față de vocația sa şi **să o dezvolte**,

primeşte dreptul de a avea parte de ajutoarele spirituale necesare,

pentru a-şi cultiva vocația

şi a se uniformiza voinței lui Dumnezeu,

fără a pune acesteia nicio condiție. (...)

Drepturi şi obligații ale aceluia care depune cererea:
-vocația este un dar de la Dzeu, însă este nevoie de grija şi de străduania fiecărui candidat pentru a o cultiva, a o întreține şi a o face să crească, folosind toate mijloacele pe care le are la îndemână;
-Odată ce candidatul s-a angajat solemn în fața Bisericii că vrea să îşi închine viața, Biserica se va îngriji să îi pună la dispoziție ajutoarele formative de care dispune
-accentul e pus din nou pe cultivarea vocației
-voința lui Dzeu reprezintă o propunere şi un drum: chiar dacă s-a făcut pasul „Cererii" şi s-a dat o direcție propriei vieți, acest lucru nu înseamnă că voința lui Dzeu a fost cunoscută în totalitate şi că nu mai sunt paşi de făcut;
-Atât Biserica (în a oferi instrumentele de formare) cât şi candidatul (în a se angaja că-şi va cultiva chemarea), trebuie să

facă tot ce le stă în putință pentru ca maturizarea şi creşterea unei vocații să nu fie împiedicată. Ideal ar fi ca – vizavi de împlinirea chemării lui Dzeu- nimeni să nu poată să spună: „eu nu am putut", „eu nu am ştiut"...

Dată la Roma, la San Pietro, pe 15 august 1972, în praznicul Înălțării la Cer a Fericitei Fecioare Maria, În anul al zecelea al Pontificatului nostru. Papa Paul al VI-lea

De-o importanță fundamentală aşadar în acest an este **discernământul**, evaluarea propriei vocații. Un înțelept formator spunea odată „Să nu aspiri să devii preot fără ca măcar un alt preot să fi cunoscut totul despre tine!" Darul vocației trebuie cernut, iar împărtăşirea cu un formmator, cu părintele spiritual a ceea ce sunt şi a ceea ce am primit de la Dzeu nu se face pentru a

„da mărgăritare porcilor, pentru ca apoi aceştia să se întoarcă şi să mă sfâşie" (Mt 7,6), ci se face pentru a purifica, pentru a adânci, pentru a aprofunda, pentru a obiectiva. Marii sfinți, care au primit de la Dzeu intuiții

grandioase, nu s-au temut că părintele spiritual avea să le stingă darul, din contră, nu doar că s-au lăsat conduşi, ci au căutat acest dar din partea Bisericii.

Îndemnuri de-ale sf. Pavel în legătură cu îngrijirea propriei vocații:

SAN PAOLO APOSTOLO

1 Tim cap 4: 12 Nimeni să nu disprețuiască tinerețea ta, ci să devii un model pentru toți cei care cred: în cuvânt, în purtare, în iubire, în credință, în nevinovăție. 13 Până când voi veni, acordă atenție lecturilor, predicii şi învățăturii! 14 Nu neglija darul care este în tine şi care ți-a fost dat prin profeție împreună cu impunerea mâinilor prezbiterilor. 15 Meditează aceste lucruri, stăruie în ele pentru ca propășirea ta să fie cunoscută tuturor. 16 Ai grijă de tine şi de învățătură, stăruie în acestea, căci făcând astfel, te vei mântui şi pe tine, şi pe cei care te ascultă.

1 Tim cap 6: 20 O, Timotei, păzește depozitul care ți s-a încredințat, evitând vorbăria deșartă şi împotrivirile așa-numitei „științe”.

2Tim cap 1: 6 Din acest motiv îți amintesc să reînflăcărezi darul lui Dumnezeu care este în tine prin impunerea mâinilor mele, 7 căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci [Spiritul] tăriei, al iubirii şi al chibzuinței. 8 Aşadar, nu te ruşina de mărturia Domnului nostru şi nici de mine, care [mă aflu] în lanțuri pentru el, ci suferă împreună cu mine pentru evanghelie după puterea lui Dumnezeu, 9 cel care ne-a mântuit şi ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci pentru planul său şi pentru harul pe care ni l-a dat în Cristos Isus mai înainte de începutul veacurilor.

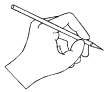

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 3 - *25 oct*

Formarea sacerdotală în fața provocărilor sfârşitului celui de-al doilea mileniu. Preotul în timpul său. Evanghelia astăzi: speranțe şi obstacole. Tinerii în fața vocației şi a formării sacerdotale. Discernământul evanghelic (*Pastores dabo vobis* nr. 1-10)

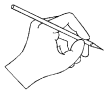

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 4 - *1 nov*

Natura şi misiunea preoției ministeriale. Privire asupra preotului. În Biserica mister, comuniune şi misiune (*Pastores dabo vobis* nr. 11-12)

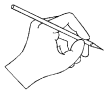

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 5 - *8 nov*

Dinamici psihologice de auto-cunoaştere personală 1
(împreună cu anul I)

Întâlnire gestionată de către d-na psiholog Oana Tuduce.

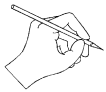

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 6 - *15 nov*

Natura şi misiunea preoției... Relația fundamentală cu Cristos, cap şi păstor. În slujirea Bisericii şi a lumii (*Pastores dabo vobis* nr. 13-18)

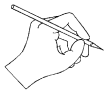

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 7 - *22 nov*

Viața spirituală preotului.
O chemare „specifică” la sfințenie. Configurarea cu Isus Cristos, cap şi păstor, şi iubirea pastorală
(*Pastores dabo vobis* nr. 19-23)

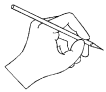

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 8 - *29 nov*

Dinamici psihologice de auto-cunoaştere personală 2 (împreună cu anul I)

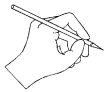

NOTIȚE PERSONALE

17dec-8 ian vacanța de Crăciun
9-22 ian cursuri

Întâlnirea 9 - *10 ian*

Viața spirituală preotului.
Viața spirituală în exercitarea ministerului.
Existența sacerdotală şi radicalismul evanghelic
(*Pastores dabo vobis* nr. 24-30)

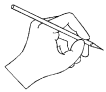

NOTIȚE PERSONALE

23 ian-12 febr sesiune
30 ian: Liturghia de hram a Seminarului,
cu îmbrăcarea reverendelor pentru seminariştii din anul I.
13-19 febr vacanță
20-26 febr restanțe

Întâlnirea 10 – *28 febr*

Viața spirituală preotului.
Apartenența şi devotamentul față de Biserica locală.
„Reînnoieşte în ei revărsarea Spiritului tău
dătător de sfințenie"
(*Pastores dabo vobis* nr. 31-33)

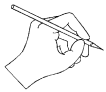

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 11 - *7 mar*

Chemarea la preoție, în pastorația Bisericii.
A căuta, a urma, a rămâne. Biserica şi darul chemării.
Dialogul vocațional: inițiativa lui Dumnezeu
şi răspunsul omului.
Conținutul şi mijloacele pastorației vocaționale.
Toți suntem responsabili de vocațiile la preoție
(*Pastores dabo vobis* nr. 34-41)

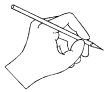

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 12 - *14 mar*

Formarea candidaților la preoție.
Trăirea urmării lui Cristos, asemenea apostolilor.
Dimensiunile formării sacerdotale.
Formarea umană,
fundament al întregii formări sacerdotale
(*Pastores dabo vobis* nr. 42-44)

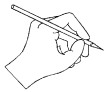

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 13 - *21 mar*

Dimensiunile formării sacerdotale.
Formarea spirituală: în comuniune cu Dumnezeu
şi în căutarea lui Cristos.
Formarea intelectuală: înțelegerea credinței.
Formarea pastorală: împărtăşire din dragostea
lui Isus Cristos, păstorul cel bun
(*Pastores dabo vobis* nr. 45-59)

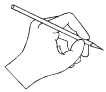

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 14 - *28 mar*

Locurile formării sacerdotale.
Comunitatea de formare din seminarul mare.
Seminarul mic şi celelalte forme de asistență vocațională
(*Pastores dabo vobis* nr. 60-64)

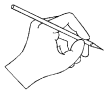

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 15 - *4 apr*

Protagoniştii formării sacerdotale. Biserica şi episcopul. Comunitatea educativa din seminar. Profesorii de teologie. Comunitățile de origine, asociațiile şi mişcările de tineri. Candidatul însuşi

(*Pastores dabo vobis* nr. 65-69)

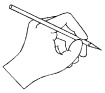

NOTIȚE PERSONALE

9-15 apr Săptămâna Mare
16 apr –Sf.Paşti
17-23 apr vacanța de Paşti

Întâlnirea 16 - *25 apr*

Dinamici psihologice pentru viața de comunitate

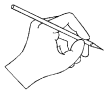

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 17 - *2 mai*

Formarea permanentă a preoților.
Rațiunile teologice ale formării permanente.
Diferitele dimensiuni ale formării permanente.
Semnificația profundă a formării permanente.
La orice vârsta şi în orice condiție de viață
(*Pastores dabo vobis* nr. 70-77)

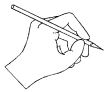

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 18 - *9 mai*

Formarea permanentă a preoților.
Responsabilii formării permanente.
Momentele, formele şi mijloacele formării permanente
(*Pastores dabo vobis* nr. 78-82)

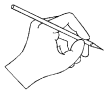

NOTIȚE PERSONALE

Întâlnirea 19 - *16 mai*

Întâlnire despre depunerea cererii.

Sensul existențial al momentului,
semnificația teologică a rugăciunii ce va fi rostită de către Episcop. Despre scrierea cererilor, etc.

Aşa cum a fost precizat la începutul acestui itinerar, „Cererea de admitere între candidații la diaconat şi la preoție" reprezintă un moment aparent umil, însă de mare însemnătate personală. Poate că este momentul cel mai important înainte de hirotonirea efectivă, pentru că angajează la modul cel mai serios întreaga persoană şi implică toată Biserica locală. Este un act fundamental, pentru că totul se roteşte în jurul său: în anul I se primeşte reverenda, care este un semn exterior. Pasului din anul I îi

corespunde o muncă de evaluare *moderată* din partea formatorilor, în anumite cazuri având şi un oarecare rol de stimulent şi de încurajare pentru fiecare seminarist. Acum însă, fiecare candidat, după ce a luat la cunoştință:

- care este natura preoției?
- care este ideea Bisericii despre preoție?
- care sunt aşteptările Bisericii locale căreia îi aparține - Oradea, Maramureş, Blaj, Cluj sau Lugoj? (Fiind spre sfârşitul anului al II-lea petrecut în Seminar, candidatul a putut să observe *de dinăuntru* stilul, problemele, aşteptările, punctele tari şi cele slabe, nevoile Bisericii, redimensionând şi trecând dincolo de idealisme şi aşteptări nerealiste....)
- ce este teologia, cine este Dzeu?

- cine este el însuşi, care îi sunt principalele calităţi, precum şi principalele puncte problematice, în cadrul dialogului educativ cu formatorii din Seminar?

...poate să răspundă *mai în cunoştinţă de cauză* dacă este sau nu este **preoţia** drumul pe care îl alege. Acesta este un moment important al deciziei şi al hotărârii, pentru că are greutate pentru întreaga viaţă care vine după, deschizând –asemenea macazului de la căile ferate- spre o anumită direcţie.

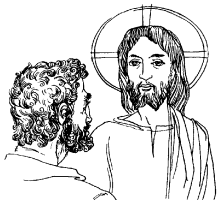

Am putea să spunem că „Cererea" este chiar mai importantă decât „Lectoratul" (anul III) şi „Ipodiaconatul" (anul IV), deoarece acestea din urmă decurg ca o consecinţă logică a ceea ce s-a ales prin „Cerere".

Depunerea acesteia este denumită a fi un act „**tendenţial definitiv**". Astăzi trăim într-o lume în care totul este *fluctuant* şi *provizoriu*: de la gusturile personale în felurite domenii, până la servici, căsătorie, dorinţa de a avea sau a nu mai avea copii, totul trebuie să rămână deschis la libera posibilitate de răzgândire şi de schimbare a ideii (se tot fac presiuni pentru a se introduce ideea că până şi încadrarea sexuală intră între lucrurile pe care o persoană poate să le schimbe temporar sau definitiv...!) În acest context de libertate exacerbată, cei care-i aparţin lui Cristos pot să dea o mărturie solidă (şocantă şi chiar de neînţeles - pentru ceilalţi oameni „ai lumii", care cred că pot să îşi ţină concomitent şi o viaţă întreagă toate posibilităţile deschise), având îndrăzneala să aleagă lucruri mari, angajante şi definitive!

Alegerile *definitive* sau *tendenţial definitive* nu sunt chestiune de a fi **rigizi** sau de a vedea cu **perspective înguste**. Înseamnă a-şi da seama că viaţa este un dar ce trebuie dăruit mai departe, înseamnă

a avea anumite principii şi a crede în determinate valori. Altfel spus, înseamnă a crede cu toată fiinţa în Dzeu!

„Cererea de admitere între candidaţii la diaconat şi la preoţie" se aseamănă cu ***logodna***. Logodna nu este încă definitivă -precum căsătoria (sau hirotonirea)-, însă atestă faptul că aparţinem cuiva, că ne-am angajat cu toată seriozitatea într-o relaţie în care intuim/sperăm un viitor, şi că –în perioada următoare- intenţionăm să ne legăm pe vecie destinele...; în acest caz este vorba despre „relaţia" pe care se bazează propria vocaţie, cu Dzeu şi cu Biserica sa. Asemenea logodnei, nici Cererea nu este un sacrament, însă reprezintă o *sală de antrenament* pentru sacramentul propriu-zis...

Credem că este oportună reflecţia asupra ritului prin care Preasfinţitul acceptă „Cererile":

RÂNDUIALA PRIMIRII SEMINARIŞTILOR ÎN RÂNDUL CANDIDAȚILOR LA DICANONAT ŞI PREOȚIE

Rectorul, prezintă Arhiereului pe cei care depun cererea:

-vocația înseamnă răspuns la chemarea pe care Dzeu o dă personal; însă parcursul şi răspunsul la aceasta, nu este personal sau solitar, ci este **public**, căci e implicată în aceasta întreaga Biserică. Precum s-a văzut în obiceiul catehumenatului în antichitate, candidatul e *prezentat* Episcopului (deci întregii Biserici) de către un alt creştin („naş") care este în măsură să ateste vrednicia şi intenția sinceră a candidatului.

Binecuvintează, Prea Sfințite Stăpâne pe cei ce vi se aduc înainte

-*Bine-cuvântează!* Reprezintă o cerere de rugăciune, solicitarea mijlocirii înaintea lui Dzeu, este chemarea la unire în cuget bun: *cuvântează-i de bine!* Subliniem că aceste cuvinte nu sunt adresate episcopului ca persoană fizică, cât arhiereului care este urmaşul apostolilor într-o Biserică particulară, vicarul lui Cristos, singurul care deține deplinătatea harului sacramental.

spre a sta în rândul celor care mânecă spre sfânta preoție.

-cererea binecuvântării este precisă şi direcționată spre înscrierea în „ordul" celor care de pregătesc pentru preoție.

Candidații îngenunchează, iar Episcopul îi binecuvântează pe creştet.

Apoi rosteşte asupra lor rugăciunea următoare:

Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru,

care pe apostolii Tăi i-ai chemat şi i-ai ales dintre oameni,

-îngenunchere=semn al consfințirii de sine, al încredințării facultăților trupului şi ale sufletului.

-binecuvântarea pe creştet=semn al binecuvântării totale dată întregii persoane.

-asupra lor: este mijlocirea Bisericii asupra persoanelor şi asupra vieților. Candidații vin pentru a-şi oferi viața, în schimb Biserica răspunde cu binecuvântare şi cu rugă înaintea lui Dzeu.

PARTEA DE ANAMNEZĂ: precum se obişnuia în rugăciunile ebraice, obicei preluat şi de către tradiția creştină, la începutul fiecărei cereri adresate lui Dzeu, i se amintea Acestuia (şi, implicit, rugătorilor) fapte minunate pe care Domnul le lucrase în vechime, atestate în Sfintele Scripturi, cerându-i-se lui Dzeu ca, precum cu oamenii (părinți, profeți, patriarhi) de atunci, să înfăptuiască şi acum.

-Ceea ce rugăciunea intenționează să actualizeze este harul dăruit apostolilor (marcând în mod evident o paralelă între ei şi candidații ce se prezintă pentru a fi admişi).

pentru ca stând alături de Tine

să vadă dragostea Ta cea mare pentru noi,

să asculte Cuvântul cel bun al dumnezeieştii Tale vestiri

şi să devină slujitori ai secerişului Tău,

Însuți Doamne, priveşte pe robii Tăi aceştia care vor să

-Urmând Evangheliile, rugăciunea afirmă că primele atribuțiuni ale ucenicilor chemați de către Isus au fost acelea de (vezi Mc 3,13):

- a experimenta dragostea lui Dzeu. *În primul rând* preotul este un apostol care, după ce a simțit el însuşi iubirea Domnului (care este „mare”!), este în măsură să îi conducă şi pe ceilalți către ea;

-a asculta Cuvântul lui Isus: predicarea lui Isus este numită „Cuvânt bun” şi „dumnezeiască vestire”: cuvântul Domnului, pe care se fundamentează şi cei ce se îndreaptă spre alegerea preoției, are baze dumnezeieşti (nu poate fi formulat prin simpla străduanie umană) şi este pozitiv (mizează spre binele real al omului);

-să se alăture acțiunii lui Isus de a mântui lumea, una dintre intențiile de rugăciune pe care Isus le-a dat apostolilor fiind aceea de a-„i cere Tatălui secerători în câmpia Sa” (Lc 10,2).

PARTEA DE CERERE:

-episcopul solicită ca Dzeu să îşi îndrepte privirea (=atenția, harul, grija) spre candidați;

învețe a Te urma, şi pune în ei (+) binecuvântarea Ta.

-se pune accentul pe libertatea personală cu care candidații intenționează să răspundă chemării lui Dzeu. Urmarea lui Cristos nu este un act spontan, ce se poate deprinde odată pentru totdeauna, ci un proces gradual, care are nevoie de harul şi de ajutorul (=binecuvântarea) lui Dzeu.

Mințile deschide-le,

-*Prima cerere:* **deschiderea minților**. Pentru că este vorba despre întâiul pas cu adevărat serios spre preoție, episcopul solicită acest lucru din mai multe motive: 1) deschiderea minții comportă darul Rusaliilor, coborârea Sf.Spirit; 2) este nevoie ca aceşti candidați să înțeleagă măreția şi adâncimea a ceea ce cer, spre care se îndreaptă; 3) „cererea" reprezintă angajarea fermă pe un drum de pregătire intelectuală şi sufletească spre sf. Preoție.

cuget curat păstrează-le;

-Cugetul curat (/drept) este o condiție care trebuie să îi însoțească pe candidați (şi pe orice preot!) de-a lungul întregii vieți. Ideea de cuget curat exclude viclenia şi prefăcătoria, exclude ju-

carea de roluri, măştile şi falsitatea. Cerând să le fie „păstrate" cugetele curate, episcopul dă drept sigur înaintea lui Dzeu că conştiinţele candidaţilor sunt drepte în acest moment...

dă-le să asculte pururea glasul Tău,

-Există multe glasuri pe care un om poate să le asculte. Rugăciunea Bisericii pentru candidaţii la preoţie este ca ei să poată asculta ***pururea*** glasul Domnului. În această cerere este inclusă şi solicitarea capacităţii de ***discernământ***: Domnul vorbeşte adesea prin situaţii şi persoane, la care trebuie aplicată ştiinţa cernerii spirituale.

şi să crească tari, sub grija Ta,

-A „**creşte tare**" ne duce cu gândul la dorinţa fiecărui părinte pentru proprii copii; Biserica este o mamă care invocă dezvoltarea, maturizarea şi spiritul tăriei asupra fiilor săi. Despre Fiul lui Dzeu se afirmă - „*Isus creştea în înţelepciune, statură şi har, înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor*" (Lc 2,52). Mai mult decât o forţă subiectivă, „tăria" este invocată pentru că viitorii preoţi vor avea misiunea de a fi tari pentru ei şi pentru alţii, chiar dacă rămân adevărate cuvintele sf. Pavel: „*Puterea*

pentru ca la vremea cuvenită să calce vrednici înspre onorata diaconie, şi fără de prihană să slujească la altarul Tău primind sfânta preoție.

Ca să se binecuvinteze şi să se preamărească preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Spirit, acum şi pururea şi-n vecii vecilor.

mea se împlinește în slăbiciune" (spune Domnul). De aceea, mă bucur în slăbiciuni, în jigniri, în necazuri, în lipsuri, în persecuții, în strâmtorări [îndurate] pentru Cristos, pentru că ***atunci când sunt slab, atunci sunt puternic****"* (2Cor 12,9-10).

-Darul şi binecuvântarea lui Dzeu este solicitată "acum pentru atunci". Pentru fiecare parcurs există o *plinire a timpului* care se pregăteşte cu grijă: "onorata diaconie" şi "sfânta preoție" necesită –în primul rând- harul lui Dzeu, dar şi munca personală de căutare, de rugăciune, de studiu, de formare.

-totul (răspunsul la vocație, angajarea şi pregătirea pe calea preoției) este finalizat spre mărirea lui Dzeu.

Câteva puncte în vederea redactării CERERII PENTRU ADMITEREA ÎNTRE CANDIDAȚII LA DIACONAT ŞI PREOȚIE

Cererea va avea forma unei scrisori personale, scrisă de mână (şi nu cu computerul), în care fiecare candidat va prezenta Preasfinţitului situaţia vocaţională personală.

Fiecare cerere, nu mai lungă de 6 pagini (3 coli), ar trebui să aibă aproximativ următoarea schemă. Firește, punctele vor fi atinse fluid, într-un discurs bine închegat.

1. **Prezentare personală** (sobră, cu câteva dintre punctele reținute importante). De asemenea, se pot include date scurte despre propria familie.
2. **Drumul credinţei**: care a fost itinerarul de credință, de la botez încoace? Discursul trebuie să fie mai mult aluziv decât descriptiv, fără prea multe detalii informative.
3. **Drumul vocațional**: *de-a lungul itinerarului credinței, mi-am dat seama că...*
4. În acest punct, s-a maturizat în mine perspectiva de **preot eparhial**. Cum și când am primit chemarea din partea lui Dzeu? Cum s-a întâmplat și în ce a constat chemarea mea? De ce mă îndrept către preoție? De ce preot eparhial? Ce anume m-a fascinat în această perspectivă?

5. Înăuntrul meu s-a maturizat această idee de preoţie: **cer să fiu admis printre candidaţii la diaconat şi la preoţie**

6. Specific concret **Eparhia** vreau să-mi desfăşor activitatea preoţească

7. Specific <u>la ora actuală</u> care ar fi perspectiva mea, legat de **viaţa celibatară** sau de **familie**, şi de ce

8. Cum aş vrea ca drumul meu **să continue**? Cer Preasfinţiei Sale **însoţirea în rugăciune** şi binecuvântarea arhierească

9. Semnătura descifrabilă, localitatea şi data.

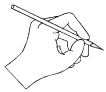

NOTIȚE PERSONALE

Sărbătoarea Înălțării Domnului la cer, joi 25 mai 2017
cererea de admitere între candidații la diaconat şi preoție,

12 iun- 2 iul sesiune

ANEXĂ
ITINERARIILE DE FORMARE ALE CELORLALȚI ANI DIN SEMINAR

Itinerar formare pentru anul I:

Cuvânt cheie: „Iată-mă: fie mie după cuvântul tău" (Lc 1,38)
Ținta: inițiere în viața spirituală, alfabetizarea conceptului de vocație. Inițierea în rugăciune şi în direcția spirituală.
Moment culminant: îmbrăcarea reverendei, 25 martie 2017

Teme, întâlniri:

- **Întâlnirea 1 -** *11 oct* Întâlnire de **prezentare a itinerarului**
- **Întâlnirea 2 -** *18 oct* **Despre vocație**.
- **Întâlnirea 3 -** *25 oct* **Vocație şi har.** Maturitatea psihologică şi vocațională.
- **Întâlnirea 4 -** *1 nov* **Despre rugăciune.** Forme, viața de rugăciune
- **Întâlnirea 5 -** *8 nov* **Dinamici psihologice de auto-cunoaştere personală 1** (împreună cu anul II)
- **Întâlnirea 6 -** *15 nov* **Despre rugăciune.** Rugăciunea continuă, momentele de rugăciune.
- **Întâlnirea 7 -** *22 nov* Câteva **forme concrete ale rugăciunii**: rugăciunea lui Isus, rugăciunea Cuvântului, Slujbele Orelor
- **Întâlnirea 8 -** *29 nov* **Dinamici psihologice de auto-cunoaştere personală 2** (împreună cu anul II)
- **Întâlnirea 9 -** *10 ian* **Întâlnire despre binecuvântarea reverendelor**. Sensul existențial al momentului, semnificația teologică a rugăciunii ce va fi rostită de către Episcop. Despre scrierea cererilor, etc.
- **Întâlnirea 10 -** *28 febr* **Direcția spirituală ca ajutor**

- **Întâlnirea 11 -** *7 mar* **Direcția spirituală ca ajutor**
- **Întâlnirea 12 -** *14 mar* **Figura directorului spiritual în seminar**
- **Întâlnirea 13 -** *21 mar* **Direcția spirituală. Tinerii de astăzi**
- **Întâlnirea 14 -** *28 mar* **Figura directorului spiritual în seminar**
- **Întâlnirea 15 -** *4 apr* **Direcția spirituală. Relația de comuniune** dintre directorul spiritual şi cel condus
- **Întâlnirea 16 –** *25 aprilie* **Dinamici psihologice pentru viața de comunitate**

Itinerar formare pentru anul III

Cuvânt cheie: „Spiritul Domnului Dumnezeu este asupra mea; de aceea Domnul m-a uns şi m-a trimis să aduc vestea cea bună săracilor" (Isaia 61,1)
Ținta: înțelegerea primatului misiunii de a evangheliza, deprinderea intimității cu Cuvântul lui Dzeu
Moment culminant: lectoratul, *sărbătoarea sf. Nicolae*, marți 6 decembrie 2016

- **Întâlnirea 1 -** *11 oct* Întâlnire de **prezentare a itinerarului**
- **Întâlnirea 2 -** *18 oct* **Lectoratul şi ipodiaconatul în istoria Bisericii**
- **Întâlnirea 3 -** *25 oct* **Lectoratul în documentele magisteriale**
- **Întâlnirea 4 -** *1 nov* Bucuria evangheliei care se reînnoieşte şi se comunică
- **Întâlnirea 5 -** *8 nov* Bucuria de a evangheliza.
- **Întâlnirea 6 -** *15 nov* Transformarea misionară a Bisericii.
- **Întâlnirea 7 -** *22 nov* Transformarea misionară a Bisericii.
- **Întâlnirea 8 - 2***9 nov* ***Întâlnire despre hirotesirea întru lector.*** Sensul existențial al momentului, semnificația teologică

a rugăciunii ce va fi rostită de către Episcop. Despre scrierea cererilor, etc.

- **Întâlnirea 9 -** *10 ian* Câteva provocări ale lumii actuale.
- **Întâlnirea 10 –** *28 febr* Câteva provocări ale lumii actuale.
- **Întâlnirea 11 -** *7 mar* Ispitele lucrătorilor pastorali.
- **Întâlnirea 12 -** *14 mar* Ispitele lucrătorilor pastorali.
- **Întâlnirea 13 -** *21 mar* Tot poporul lui Dumnezeu vesteşte evanghelia
- **Întâlnirea 14 -** *28 mar* Omilia.
- **Întâlnirea 15 -** *4 apr* Pregătirea predicii.
- **Întâlnirea 16 –** *25 apr* O evanghelizare pentru aprofundarea kerygmei.
- **Întâlnirea 17 –** *2 mai* Dimensiunea socială a evanghelizării.
- **Întâlnirea 18 –** *9 mai* Incluziunea socială a săracilor.
- **Întâlnirea 19 –** *16 mai* Binele comun şi pacea socială.
- **Întâlnirea 20 -** *23 mai* Dialogul social drept contribuție pentru pace.

Itinerar formare pentru anul IV

Cuvânt cheie: stil euharistic - "… a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o, a dat-o discipolilor zicând…" (Mt 26,26)

Ținta: pregătirea îndepărtată pentru (căsătorie), diaconat şi preoție

Moment culminant: ipodiaconatul *sărbătoarea sf. Nicolae*, marți 6 decembrie 2016

Teme, întâlniri:

- **Întâlnirea 1 -** *11 oct* Întâlnire de prezentare a itinerarului către ipodiaconat.
- **Întâlnirea 2 -** *18 oct* **Lectoratul şi ipodiaconatul în istoria Bisericii**

- **Întâlnirea 3 -** *25 oct* **Ipodiaconatul în documentele magisteriale**
- **Întâlnirea 4 -** *1 nov* Unitatea iubirii în creație şi în istoria mântuirii
- **Întâlnirea 5 -** *8 nov* Isus Cristos - iubirea întrupată a lui Dumnezeu şi iubirea aproapelui
- **Întâlnirea 6 -** *15 nov* Caritatea Bisericii ca manifestare a iubirii trinitare
- **Întâlnirea 7 –** *22 nov* Profilul specific al activității caritative a Bisericii
- **Întâlnirea 8 –** *29 nov* **Despre hirotesirea întru ipodiaconi**. Sensul existențial al momentului, semnificația teologică a rugăciunii ce va fi rostită de către Episcop. Despre scrierea cererilor, etc.
- **Întâlnirea 9 -** *10 ian* Preotul şi latura administrativă a slujirii preoțeşti
- **Întâlnirea 10 –** *28 febr* Preotul în scaunul de spovadă
- **Întâlnirea 11 -** *7 mar* Preotul şi direcțiunea spirituală I
- **Întâlnirea 12 –** *14 mar* Preotul şi direcțiunea spirituală II
- **Întâlnirea 13 –** *21 mar* O îndatorire pastorală: pregătirea tinerilor pentru căsătorie
- **Întâlnirea 14 –** *28 mar* O îndatorire pastorală: gestionarea conflictelor matrimoniale
- **Întâlnirea 15 –** *4 apr* O îndatorire pastorală: grija față de cei bătrâni şi bolnavi

CUPRINS

1. Cuvânt înainte, *3*
2. Calendarul itinerarului de formare a anului II, *5*
3. **Întâlnirea 1 -** *11 oct* Întâlnire de prezentare a itinerarului, *8*
4. **Întâlnirea 2 -** *18 oct* **„Cererea de admitere" în documentele magisteriale**, *21*
5. **Întâlnirea 3 -** *25 oct* Formarea sacerdotală în fața provocărilor, *30*
6. **Întâlnirea 4 -** *1 nov* Natura şi misiunea preoției ministeriale, *32*
7. **Întâlnirea 5 -** *8 nov* Dinamici psihologice de auto-cunoaştere personală 1 (împreună cu anul I), *34*
8. **Întâlnirea 6 -** *15 nov* Relația fundamentală cu Cristos, cap şi păstor, *36*
9. **Întâlnirea 7 -** *22 nov* Relația Viața spirituală preotului. O chemare „specifică" la sfințenie, *38*
10. **Întâlnirea 8 -** *29 nov* - Dinamici psihologice de auto-cunoaştere personală 2 (împreună cu anul I), *40*
1. **Întâlnirea 9 -** *10 ian* Viața spirituală preotului în exercitarea ministerului, *42*

2. **Întâlnirea 10 –** *28 febr* Viața spirituală preotului. Apartenența şi devotamentul față de Biserica locală, *44*

3. Întâlnirea 11 - *7 mar* Chemarea la preoție, în pastorația Bisericii, *46*

4. **Întâlnirea 12 -** *14 mar* Formarea candidaților la preoție, *48*

5. **Întâlnirea 13 -** *21 mar* Dimensiunile formării sacerdotale, *50*

6. **Întâlnirea 14 -** *28 mar* Locurile formării sacerdotale, *52*

7. **Întâlnirea 15 -** *4 apr* Protagoniştii formării sacerdotale, *54*

8. **Întâlnirea 16 -** *25 apr* Dinamici psihologice pentru viața de comunitate (*împreună cu anul I*), *56*

9. **Întâlnirea 17 -** *2 mai* Formarea permanentă a preoților, *58*

10. **Întâlnirea 18 -** *9 mai* Momentele, formele şi mijloacele formării permanente, *60*

11. **Întâlnirea 19 -** *16 mai* Întâlnire despre depunerea cererii. Sensul existențial al momentului, semnificația teologică a rugăciunii ce va fi rostită de către Episcop. Despre scrierea cererilor, etc., *62*

12. Anexă: Itinerariile de formare ale celorlalți ani, *74*

13. Cuprins, *78*